

ভাৰত—

ভোট—

ভূত

Nanda Mohan Taluk
P. O. Sorbhog
Dated...11.2.52...
Kamrup
Barnagar H. E. Sobh

সাধাৰণ নিৰ্বাচন— জানুৱাৰী ১৯৫২

যদা যদাছি নিৰ্বাচনস্য কালং ভৱতি ভাৰত,
খদ্ৰব বস্ত্ৰ পৰিধানেন নেতা নেত্ৰীং শ্ৰজামাহম্;
পূৰ্ণার্থায় চ স্বার্থানাং বিনাশায় চ কলঙ্কম্,
ভোট সংগ্রহার্থায় প্রদিশ্যামি গ্রামে গ্রামে ।

বহুপতি বাঘৰ বাজা বাম

বহুপতি বাঘৰ বাজা বাম ।

আঠানা মিঠাতেল তিনটকা দাম ॥

তিনটকা দাম দিও ভেজালতেল খাম ।

ঈশ্বৰ আল্লাব নামকে গাম ॥

বহুপতি বাঘৰ বাজা বাম ।

তিনিঅনা মাৰ্কিনৰ সাতসিকি দাম ॥

কলাপাত বাকলিকে গাত মেৰিয়াম ।

ঈশ্বৰ আল্লাব নামকে গাম ॥

বহুপতি বাঘৰ বাজা বাম ।

মৎসৰ বজাবত হস্তীৰ দাম ।

নাছৰ ছবি আঁকি তাকে বাকি খাম ।

ঈশ্বৰ আল্লাব নামকে গাম ॥

বহুপতি বাঘৰ বাজাবাম ।

গাখীৰৰ দাম দি খালৰ পানী খাম ॥

“কনডেন্স” টিন আনি দৈ কৰি খাম ।

ঈশ্বৰ আল্লাব নামকে গাম ॥

বহুপতি বাঘৰ বাজাবাম ।

ছ- অনা চেনিৰো তিনটকা দাম ।

“চাপ্লাইত” নাই কিন্তু বাহিৰত পাম ॥

ঈশ্বৰ আল্লাব নামকে গাম ।

বহুপতি বাঘৰ বাজা বাম ।

বজাবত বস্তৰ চৰিছে দাম ॥

চৰকাৰে বাকি দিছে ধানৰ দাম ।

ঈশ্বৰ আল্লাব নোৱা নাম ॥

বহুপতি বাঘৰ বাজা বাম ।

গান্ধীৰ নিমখৰো তিনি অনা দাম ॥

কিনিব নোৱাৰিলে কলাখাৰ খাম ।

ঈশ্বৰ আল্লাব নামকে গাম ॥

বহুপতি বাঘৰ বাজা বাম ।

বগা ক'লা বজাবত একেই দাম ॥

চৰকাৰে সাজি দিছে দুৰ্নীতি ধাম ।

ঈশ্বৰ আল্লাব নোৱা নাম ॥

বনাসী গীত

ঘোষা :- কেবকণ কেবকণ কংগ্ৰেছী গাৰ্ভলৈ যায় ।

—: পদ :—

কংগ্ৰেছী কেণ্ডিডেট পিঙ্কিল গান্ধী কেপ

জীপ গাড়ী চৰি আজি গাৰ্ভলৈ যায়, [কেবকণ]

মহাত্মাৰ নাম লই বাইজক কয়গৈ

কংগ্ৰেছক ভোট দিলে স্বৰ্গও পায় । [কেবকণ]

মহাত্মাৰ নাম লয় মিটিঙত অবিবাহ

ভুলতো যি গান্ধীৰ নীতি মনা নাই, [কেবকণ]

চোৰাং বেপাৰী বোৰে টকা দিয়ে হোৱাহোৱে

ভোটকিনা বজাবলৈ যায় । [কেবকণ]

কোনোবা ছবিবাবাণী হয় যি সমাজবাদী

বাৰিঙোতে কংগ্ৰেছীও হল যে দোৱাই, [কেবকণ]

ইন্দি কৰা গান্ধীকেপ পিঙ্কি নৈ জোৰে ফেট

মোৰ সম জমিৰাতে আন কোনো নাই । [কেবকণ]

কাৰোবাক দিয়ে ভয় কোনোবাব শবণ লয়

গাঁৱে গাঁৱে কংগ্ৰেছৰ গুণকেহে গায় [কেবকণ]

বাইজৰ কিনো ভাণ দেখা পায় বামবাজ্য

নেদেখাৰ শ্রীমুখো দৰিগন পাই । [কেবকণ]

দেখা নাই বাট যাৰ হলে তাৰে মেঘা

আগলৈ দৰিগন কপালত নাই, [কেবকণ]

বাইজেও কৰে ঠিক কংগ্ৰেছী দিক দিক

কংগ্ৰেছক ভোট দিয়া কোনো কাম নাই । [কেবকণ]

ছচনি গীত

বাম বাইজ পাতিলি বাইখস সাজিলি
দেশবে হবিলি চিৰী ঐ
ভোকোন্দাই বাম ॥

পদ ॥ প্রথমে প্রণামো শুক মোৰ শঙ্কৰ
বিতীৰে প্রণামো হবি ।

ছচনি এফাকি গাবলৈ আহিলো
ভিঙিতে ফাঁচিৰে জৰি ॥

ভাততে মিলালি বালি শিলেগুট
তেলতে মিলালি কি ।

গাখীৰত মিলালি খাবৈব গেলা পানী
দেশকে মাৰিছ দি ॥

চবণীয়া পপাবত হালকে জুৰিলি
অকালত মাৰিলি দেশ ।

দগধা খন্দৰ বগাকৈ টুপীটো
পিছলি ভণ্ডামিৰ বেশ ॥

মৃত কাপোৰৰ পাৰ্মিট বিলালি
দেশখন নঙঠা হল ।

চোবাই বজাবৰে হেজু মেলি দিলি
দেশ যে ভললৈ গল ॥

এইবাব বিহুৱান দিও চকুপানী
বাইজে ফেমিব দায় ।

চলাহী কথাতে বাইজ নুভুলিব
কামহে সজাত পায় ॥

—কুমাৰ শ্রীমধুসূদন ।

ভোটৰ ভূত ।

ভোট দিবা ? দিবা কাক ? মহাৰাৱ নাম বেচি
খাই ফুৰা বেপাৰী বোবক ?

নেলাগে নিদিবা তাক নবহত্যা অপবাদী
চোবাং বেপাৰী আৰু

ছনীতিৰে ভবা লোকো

আজি চোবা দেশৰ সেৱক !

অন্ধেক নঙঠা হৈ অনাহাৰ পেট লৈও

তুমি দিবা কংগ্ৰেছক ভোট ?

আজি চোবা কংগ্ৰেছীয়ে সাজিলে মহলা ঘৰ

তুমি মাথো হলো লোট মোত !

আজি কত মিছা ভয় মিছালোভ দেখুৱাব জনতাক

জনতাই কংগ্ৰেছক নকৰে বিশ্বাস

জনতাব একমত হবওবা কংগ্ৰেছক

জনতাব তাতে জয়োল্লাস ।

কুমাৰ—মধুসূদন

জননীৰ খেদ ।

আমি ভাবতৰ কৃদক বহুৰা

ক্ষুধাতে পৰাণ যায়

দুখে ভবা এই শ্রমিক জীৱন

আছে মাথো হায় হায় ।

নেদেখিলো আমি দিফাব পোহৰ

ধন্যলৈ নকৰো হেলা ;

পিন্ধা নাই খাদী দগধা পজাবী

সুবিধা লবৰ বেলা ।

ভুলতো মূৰত পিন্ধা নাই টুপী

নললো ত্যাগীৰ বেশ ;

খোৱা নাই আমি “এ ক্লাচ” জেলত

অৱাম মিশ্ৰিত ক্ৰেশ ।

পাৰিত্যক্তা আজি বহুৱা কৃষক
কোনেও নলয় তুলি ;
কৰে অৱহেলা স্তম্ভীৰ সমাজে
অধম অস্পৃশ্য বুলি ।
বিড়াল তপস্বী নহওঁ কংগ্ৰেছী
প্ৰকৃতিৰ শিক্ষা নাই ;
হে' দেশ মাতৃ ভাৰত জননী
চৰণত দিয়া ঠাই ।
আবেগে জননী বুকুৰ মাজত
পুত্ৰক আকৌলি ললে ;
কৃষক বহুৱা সবে পুত্ৰ মোৰ
মাতৃয়ে আখানী কলে ।
বহু পুত্ৰ মোৰ ক্ষমতা বলিয়া
তপস্বীৰ বেশ ধৰে ।
মানৱ সেৱাৰ মিছাভাও ধৰি
নিজৰ সুবিধা কৰে ;
মহাদ্ৰাৱ যত মহান আদৰ্শ
অহিংসা শান্তিৰ বাণী
লম্বা "লেকছাৰ" লোকক হে দিয়ে
নিজেহে নচলে মানি ॥
"ব্লেক মাৰ্কেটিং" 'প্ৰফিটিয়াৰিং'
কাৰবাবো কৰিছে ভাল ।
ধনীক শ্ৰেণীৰ কবলত থাকি
শ্ৰমিককো দিছে ভাল ।
সৰ্বটোক মন্ত্ৰ খন্দৰ টুপীটো
দেশ প্ৰেমিকৰ চিন ;
ব্ৰাহ্মণৰ যেনে লঙণ ডালত
বাজে ব্ৰহ্মজ্বৰ বীণ ।
প্ৰভাবক যত বিড়াল তপস্বী
জন্মিলে কুপুত্ৰ মোৰ ;

স্বাৰ্থৰ কাৰণে পুৰি ছাই খালে
মহান আদৰ্শ বোৰ ।
খন্দৰ নিদিকা লোকক সহিতে
নেভাবে মানুহ বুলি ;
নেভাবে সহিতে সকলো প্ৰজা য়ে
এই ধবণীৰে বুলি ।
খন্দৰ টুপী লম্বা লেকছাবে
নেবাখে ৬গাকীৰ নাম ;
উপদেশত কৈ আদৰ্শহে ভাল
প্ৰকৃত সেৱীৰ কাম ।
প্ৰকৃতিৰ বুকু জুৰুৱা কৃষক
শ্ৰমিক বহুৱা গণ ;
জানিবা মাতৃৰ সুযোগ্য সন্তান
পংম পৱিত্ৰ মন ।
আহা মোৰ কৃষক বহুৱা
নিষ্পেৰিত জন গণ ;
৬গাকীৰ নামত সভক্তিবৈ
পাৰিবা জিকিব বা ।

শেঠীজী—বাম বাবু, অ.প.নি ভী দেখোন
আমি ব.ভ.হিয়া বনি গাচ ।

“ধৰিৰাজ গ্ৰাহ-পাজিদ্ৰ”

(মালভোগ কৰ্ত্তাৰ অন্তৰ মনল । কৰ্ত্তা “টি” কৰ্মত চাহ খাই আছে ।)

কৰ্ত্তা— (চাহৰ কাপত ঢোকা মাৰি) হেৰা, চম্পা !

চম্পা— (লাজুকীয়া হাঁহিবে ওলাই আহি) আপুনি মোক বাপুৰ মাক বুলিয়েই মাতিব । সেই বুলি মাতিলে বৰ লাজ লাগে । (বহে)

কৰ্ত্তা— সেইয়া, তুমি আৰু আগৰ দিনতে আছা । লাহে লাহে সকলো পৰিবৰ্ত্তন হৈছে যেতিয়া তোমাৰ মোৰ আচাৰ ব্যৱহাৰতো কিছু পৰিবৰ্ত্তন হব লাগিব ।

চম্পা— এই ইমান দিনৰ অভ্যাস এটা হঠাতে কেনেকৈ এৰো ?

চম্পা বুলিলে কাণত কেনেবা লাগে । বৰ লাজ লাগে ।

কৰ্ত্তা— এয়ে তোমালোকৰ তিকতা জাতিৰ ভুল । দৰ্কাৰ পৰিলে পৰিবৰ্ত্তন হব নোৱাৰা ! আমাৰ দেখা নাইনে ? প্ৰয়োজন হলেই হঠাৎ গহীন হওঁ, কঠুৱা হওঁ, আকৌ দৰ্কাৰ হলেই থিতাতে লেউ সেউ হওঁ, তুলাৰ নিচিনা পাতল কোমল হওঁ । সহজ সবল হওঁ । আজি এইবোৰেই বহুৰে এইবিলাককে কলা বিদ্যাৰ নিচিনাকৈ অভ্যাস কৰিছোঁ ।

চম্পা— ময়ো তলে তলে অভ্যাস কৰিয়ে আছোঁ আৰু আগলৈকো কৰিম । বাহিৰত আপোনাৰ কাৰণে বহুত হাই অফিচাৰ অপেক্ষা কৰি আছে ।

কৰ্ত্তা— (টেবুলত হাত চপাবিহাই) ওড্, ডেয়াৰ ইউ আৰ ! অসমীয়া কথাৰ মাজে মাজে ইংৰাজী শব্দ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ বেচ শিকিছা । কৈছোঁ নহয় “অভ্যাস” । আপুটু দেত্, নেডী হব লাগিলে কথা কওঁতে দুটা এটা ইংৰাজী শব্দ সন্মুখাই যাব নোৱাৰিলে টি পাৰ্টি, গাৰ্ডেন পাৰ্টি এই বিলাকলৈ তোমালোকক নিবলৈ অলপ “ইয়ে” লাগে ! অথচ নিনিলে নহয় । সেই কৰণেহে তোমাক এজন মাষ্টৰ ধৰি দিব খুজিছিলো ।

চম্পা— নেলাগে ! মই এনেকৈয়ে শিকিম । আগতকৈ তো বহুত চেষ্টা হৈছে ।

কৰ্ত্তা—চাৰটেইনলি, তোমাৰ ড্ৰেচ, ষ্টাইল আৰু মদ অব্ টকিং বহুত হৈছে । ম’দ অব্ টকিং মানে বুজিছাতো ?

চম্পা— কথা কোৱাৰ ভাও নহয় জানো ?

কৰ্ত্তা— (হাঁহি) ওড্ ! “মিলে দুটি প্ৰাণ কোটিৰ মাজত

অৰ্থবিহীন সিও নে প্ৰিয় ?

চেনি চম্পা আৰু মালভোগ । চোৱাচোন বাস্তবিকৈ আমাৰ হিন্দু শাস্ত্ৰৰ বাহি জোৰা চোৱাৰ ব্যৱহাৰটোত এটা বাহাছৰী আছে ।

চম্পা— বাক, এতিয়া সাহিত্য ধাওক । মই আপোনাক এটা কথা সোধো । আপুনি ডাঙৰ ডাঙৰ অফিচাৰ বিলাকৰ লগত কথা কওঁতে আগৰ নিচিনাকৈ “চাৰ, ইয়ৰ অনাৰ” এই বিলাক কয় নেকি ?

কৰ্ত্তা— নাই । সেই বিলাক কবলৈ যাম কিয় ? সিহঁতেহে মোক কয় । পিচে এটা কথা চম্পা, হঠাৎ কেতিয়াবা কেতিয়াবা মুখেদি ওলাই যায় । কুৰি বছৰৰ এটা অভ্যাস, তিনি বছৰৰ ভিতৰত বদল কৰে এৰোঁ কেনেকৈ ?

চম্পা— এই সুখ সন্তোগ, পজিচন এই বিলাকৰ মাজতো কেতিয়াবা মনত জাব হয়, সদায় জানো এনেকৈয়ে থাকিম ?

কৰ্ত্তা— সেইটো ভাব মনলৈ নানিহাই । আৰু যদি পাঁচটা বছৰ এইখন গাদী অধিকাৰ কৰি থাকিব পাবোঁ, তেন্তে তোমাৰ মোৰ কথাই নাই, লৰা-ছোৱালীয়েও কোনো কথাত কাৰো ওচৰত হাত পাতিব নেলাগে । কেৱল আৰু পাঁচটি বছৰ ।

চম্পা— জানো মহাপ্ৰভুৱে এইবাৰ কি কৰে ? মানুহ বিলাকৰ মূৰত বেধোন কিয়া বেয়া চকৰি সোমাইছে ।

কৰ্ত্তা— কোনো চিন্তা নাই । মোৰ পথ সদায় পৰিহাৰ । মোৰ নিচিনা উপযুক্ত মানুহ আসামত কেইজন আছে ?

চম্পা—অবশ্যে কথাটো হয় । আপোনাক মানুহ “ওড্ পলিটিচিয়ান” বুলি কয় ।

কৰ্ত্তা— ওড্, চম্পা ওড্ ! কলেজত পঢ়া ছোৱালীৰ নিচিনাকৈ ইংৰাজী কৈছা । মই আৰু কি কৰিছোঁ জানা ? চম্ৰ বাঙৰী আৰু দিহিং ঘাটলৈ এনে ছজন পাৰ্টি কম্পী পঠিয়াইছোঁ, দিনে বাতয়ে তেওঁলোকে কেৱল আমাৰ কামকে কৰিছে । ছয়োজনেই উপযুক্ত মাটি পিয়ল কাৰী “ধৰিৰাজ” । আকৌ আমাৰ ওজুকাইৰ অনুৰোধ . . .

চম্পা— গুজুকাই কোন ?

কর্তা— আমার ক্ষমতা শূন্য । শুনা, তেওঁৰ অনুবোধত বঙাজোন নুইব
মিছা বদনাম দিয়া কেছত পৰা গ্ৰাহ গজিকক নগাওঁ টাউনত আকৌ
আনিদিয়া হৈছে । তেওঁ এইবাৰ মাটি মৈয়োবাদি মৈয়াই সকলোকে
সমান কৰি পেলাব ।

চম্পা— আপুনি এবাৰ বাহিৰত দেখা দিয়কগৈ । বহুত পৰ হল নহয় ।

কর্তা— এৰা । (উঠে) বুঢ়া বয়সত অলপ আমোদ প্রমোদ কৰিবৰো
সময় নাই ।

অনুহৰণ পৰ্ব !

জনবৰে বোলন্ত শুনা বাজা জন্মেজয় ।

আৰু এক কথা ভৈল অতি বিপৰ্যয় ॥

ভূমিকম্পে যত প্রজা ভৈল অসহায় ।

সহদয় লোকে তাক দিয়ন্ত সহায় ॥

নানা স্থান হস্তে আসে অন্ন এক ঠাই ।

‘বিলিফ কমিটি’ তাক দিয়ন্ত বিলাই ॥

দেশ কৰ্মী ৰূপে কোনো স্বার্থস্বৰী লোক ।

স্ববিধা পাইয়া কৰে ঐত মহাস্থখ ॥

বুঢ়াগোহাই নামে বোলে পুখুৰী পাবত ।

তেলীয়াই চাউল তোলে মাতেজ গুণত ॥

নাজানোহো কৈব হস্তে শকুনি আসয় ।

তেলীয়াৰ গাড়ী বোলে আটক কৰয় ॥

শকুনি ধৰয় যেন চেলাপটি জোক ।

“সঁচা কবি কৈত পাইলি নেবিবোহো তোক ॥

কিবা তোৰ নাম ধাম কোন মহাজন ।

নকলে জানিবি আজি মিলিছে মৰণ ॥”

ঘামি জামি তেলীয়াৰ উৰি গৈল জীৱ ।

অগনিৰ উত্তাপত গলে যেন ঘিউ ॥

ভয় পাৰ তেলী পাছে কৈবাক লাগয় ।

‘সত্যে সত্যে কহোঁ মই এৰা মোৰ দায় ॥

নাগিনা নামৰ মই তেলী মৃতমতি ।

ততুল বেপাৰ কৰোঁ অৰণ্যপৃষ্ঠে উঠি ॥

নজানোহো আজি কিনো বিপদ মিলিল ।

“ভাবী আদমী উন্লোক কপয়াভি নিল ॥

অধিক দৰত লৈলোঁ মিহলি চাউল ।

টকা লৈয়া মহাজন থিতাতে পলাইল ॥

এক মন্ত্ৰ জপ্তি পাছে তেলীয়া বোলয় ।

“মহাজন দেশনেতা জানিবা নিশ্চয় ॥”

এনে এক নাম তেলী বেকত কৰয় ।

যিটো শুনি বেলি ভৈল পশ্চিমে উত্থয় ॥

দেবৰো দেবতা বোলে বহে ইন্দুপুৰী ।

কু-চৌত্তিৰ ভ'বালক থাকে বক্ষা কৰি ॥

উচ্চাৰণ মাজে ভূমি কপিয়া উঠিল ।

বিলিফৰ কথা কহোঁ শকুনি জানিলা ॥

সেৱকৰ ৰূপে দেখা তক্ষকে দংশয় ।

হুৰ্ণীতিত দেশে দেখোঁ উছন যাবা ॥

পুৰুষ চৰিত আজি দুজ্জয় জানিয়া ।

জনবৰে ছাড়িলেক দীৰ্ঘ হুৰ্ণিয়া ॥

মধুকটভ —

কংগ্ৰেছী জীপ

ন জানে কি পৰ আজি মেৰী জীপ চলীবে

চলীবে, চলীবে, মেৰী জীপ চলীবে ॥

কোই কহে ইহা চলা

কোই কহে বহা চলা

(মেৰে) মন নে কহে মিঞাক গাওঁ চলীবে !

চলীবে, চলীবে, মেৰী জীপ চলীবে ॥

মনকে ভোট মেৰে
 মিলজা জলদী
 চিলঙ কে চহৰ মে
 'কাৰ' মেৰী চলনী,
 বিলকুল অকেলী ময়ী 'বনীৰে !
 চলীৰে, চলীৰে, মেৰী জীপ চলীৰে !!
 উচী- নীচী আলীৰোপে
 জীপ মেৰী চলে
 মনমে ভোট মেৰী
 পিউ পিউ বোলে,
 মেৰ মন মুঝকো বতা
 মেৰে ময়ীহকা পতা,
 বোল মেৰে ময়ীহকী কোঁন গদীৰে
 চলীৰে, চলীৰে, মেৰী জীপ চলীৰে !

বিড়াল তপস্বী !

[শ্রীশ্রীকৃষ্ণ গীতা]

অৰ্জুনে বোলন্ত পাছে শুনা চক্ৰপানি ।
 অসম ভূমিত পূৰ্ণ প্রবেশিলা কানি ॥
 ছত্র দণ্ড লৈয়া আছে বত গুণী গণ ।
 বামৰ পৰগ ভক্ত কৃষ্ণ নাহি মন ।
 বামধন গাৰে সৰা গাৰে ভূঞে গৈয়া ।
 বেপাৰকো কৰে হেনো ইবিধক লৈয়া ॥
 আক বত আছে ছষ্ট চোৰ মছুদাৰ ।
 গুণীগনে তাসহাক কবন্ত আশ্চৰ্য্য ॥
 কামৰূপে আছে এক মহা ধনুৰ্দ্ধৰ ।
 পনোন্নতি কৰে সিটো হুইল দীঘল ॥

শেঠ হন্তে তুলি দিলা বহু লক্ষ ধন
 গুণী গণে ধন লৈয়া কৰে নিৰ্বাচন
 মৎসক বাখিতে গুণী উদক ধাপিলা ।
 হৰিণাৰ মাংস বেন ব্যাঘ্রক ষাছিল ॥
 শ্রীকৃষ্ণ হাসিয়া বোলে শুনা ধনজয় ।
 উপবাসে থাকে বিটো অতি লোভী হয় ॥
 গুণীগণে বহুত্যাগ কৰি আছে আগে ।
 সেহি হেতু ভোগ নিপ্সা হোৱে আগে ভাগে ॥
 বিপু দমনৰ বাৰ নাহি অৱকাশ ।
 স্থিতপ্রজ্ঞ নোহে সিটো কৰি ন প্রকাশ ॥
 থাক তুমি গুণী গুণী বুলি আছা ঘণে ।
 কানিৰ বেপাৰো সিটো কৰে মনে মনে ॥
 ভণ্ড উপহাৰ বেণে ছত্র দণ্ড ধৰি ।
 মোৰ নাম উচ্চৰণ বাম বাম কৰি ॥
 কাৰ্য্যতঃ নভঞ্জে মোক নিন্দে মোৰ নাম ।
 স্বার্থৰ কাৰণে সৰা কৰে পাপ কাম ॥
 ছলনাৰ হেতু পিন্ধে গুৰু খালী বেকশ ॥
 জানিবা ভণ্ডৰ মাৰে সিটো একশেষ ॥
 গান্ধীৰ নামক বেচি বিটো কৰাচৰিত ॥
 আশ্রয় প্রতিষ্ঠাৰ চেষ্টা কৰে বাবুৰ ॥
 যিটো নিজ নীতি জ্ঞান কৰি প্রত্যাখ্যান ।
 অসৎ উপায়ে নিজ হোৱে ধনধান ॥
 অন্নকালে নষ্ট হোৱে সেহি গুণী জন ।
 প্রত্যক্ষে দেখিতে সখা আহে নিৰ্বাচন ॥

—বিষয়ক—

Kanda Mohan Talu
 P. O. Sorbhog
 Dated
 Kamrup
 Barnagar II. P. Secb

ভোটের অথবা ।

[বেজ এদিন এখন নগরত ফুৰিবলৈ বাওঁতে গধূলি এঘৰত
তলত দিয়া কথা-বাৰ্তা শুনিলে]

মিষ্টাৰ :-

শুনা প্ৰিয়ে— আহিছে বায়ুৰ বেগে লৰি 'ইলেক্‌চন'
লগে লগে মোৰ জীৱনৰ
সমস্যাও হৈছে জটিল।

মনত পৰিছে আজি
কেই বছৰ মানৰ আগতে
আছিলো কেৱল মই সামান্য উকীল
তিনি মাইন চাইকেলে আহি
ঘটো তিনি চাৰি টকা ওকালতী কৰি
মচুৰমাহ আলুটি যি তাৰে পাও
লৈ বাওঁ চাইকেলত বান্ধি
নিজহাতে বান্ধা তুনি কত কষ্ট কৰি
খাই লভো অত্যন্ত তৃপ্তি।
কংগ্ৰেছৰ বাবে কাৰাগাৰ ভূগি
যিদিনাই নেতা বুলি হ'লো জনাজাত
সুপ্ৰসন্ন হ'ল লক্ষী দেৱী
একোখন পাশ্চিটত
পালো টকা হাজাৰে হাজাৰে
আনহাতে গ্ৰহকো ঠগিলো
মাটি পালো দিনামূল্যতেই।
মদীত্বৰ হা হুতা কৰিবৰ বাবে
খেদিলে যদিও মোক দুৰ্বল
ঘৰন ৰাজ্যৰ সৈতে কলানুতিকাব
কৰি কাৰবাৰ
লক্ষপতি হলো বাতাবাতি
যদিওবা কাম গ'ল চিৰদিনলৈ

ধন মোৰ থাকি গল চিৰদিনলৈ
আজি চোৱা মনৰ আনন্দে
আটালিকা কৰিছো নিশ্চয়
জীৱাত মৰিছে যত অকংগ্ৰেছী দল।

মিচেচ— মানুহবোৰে আপোনাৰ কথা যেনেকৈ কয় আমাৰে লাজ
লাজ লাগে। আমি মাইকী মানুহ আমিহে কি বুজো।
মোৰ মানত আপুনি এইবাৰ ভোটত উঠিব নেলাগে। ঘৰটো বাক
সাজক। চাকৰ কিছুমান খেদক। ময়ে ভাত বান্ধিম। মেধিক
হাতে ভৰিয়ে ধৰি লৰাকিটাক ভাল কাম কাজ একোটা সন্মাই
দিয়ক। ছাপাখানা মটৰ-বাচ এই কেইটাৰ পইছাৰে ঈশ্বৰ
কৃপাত ভালকৈ খাব পাৰিম।

মিষ্টাৰ :- কি ক'লা কি কলা প্ৰিয়ে

মেধিক ভৰিত ধৰিম ?
জানো মই "মাচচাইকোলজি"
অসম্ভৱ তেনে কথা নকবা কদাশি ;
এইবাৰ নতুন ষ্টাইলত
কৰিম আৰম্ভ মই ইলেক্‌চন কেম্পেইন
গলবস্ত হৈ ক'ম ৰাইজক
"সকলো দোষৰ বাবে আমিহেই দায়ী
তাৰ বাবে ক্ষমা মাগো মই ;
কিন্তু নিশ্চয় শুনিছে আজি আপোনাৰ কলে
কমিউনিষ্টৰ উৎপাতৰ কথা
চুৰি ডকাইতি আদি হৈছে বহুমান
সকলোৰে ওৰি কমিউনিষ্ট
বেঞ্চবোৰো ফেইল হল কমিউনিষ্টৰ বাবে।
অলপতে কমিউনিষ্ট বোৰে
যতে ততে ভাঙিবহি মন্দিৰ ৰসজিন
ধানবোৰো কাটি লৈ যাব।
যদিহে বুলিছে ভাল এনে উৎপাত
লাগাৰে, মিদিব মোক ভোট।

যদিহে ভাবিছে আজি এই উপদ্রব
 হব লাগে শান্তে অবসান
 যদি হব লাগে এই আমার অসম
 ধনে-ধানে পৰিপূৰ্ণ চকু পচাবতে
 আৰু যদি আপোনাসকলে
 মহাত্মা গান্ধীৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা-ভক্তি কৰে
 ভোট দিব মোকেহে কেৱল।
 এনেদৰে কৰো যদি স্নমধুব বাণী
 ২০২৫ হেজাৰ টকা আৰু দিম ঢালি
 তুলি দিম ধৰ্ম্ম মহাত্মা গান্ধীৰ জয়, জনতাৰ জয়,
 তেতিয়া দেখিবা আহি সকলো ভোটাবে
 মোৰে বাকচতে দিব "বেলট পেপাৰ" আমি।
 মিচেচ—আমিনো সেইবোৰ কি বুজো। মানুহে এইবাৰ আমাক বেছি
 সহায় নকৰিব যেন পাওঁ।
 মিষ্টাৰ—বগা ভাত দেখিলে কাউৰীৰ আকাল দেখিছা ?
 এই বাৰ হই যাম চীফ মিনিষ্টাৰ
 বিলবুল পাবাব মোৰ কৰিম বিস্তাৰ
 ট্ৰান্সপৰ্ট-চাপ্লাই বাখিম মোৰ হাততেই
 বিজিনেস মেগেট হ'ম একে ৰাতিতেই।

—इन्द्र 'ति सखा—

बाना बाज्य !

[স্থান—স্বৰ্গ ; মন্ত্ৰীৰ ঘৰ অৰ্থাৎ জয়িং কাম বহি]

মন্ত্রী : মই গান্ধীজীৰ নামত, দেশবাসীৰ নামত শপত খাই এই
গান্ধীত বহিছো। বাইজক সেৱা কৰিবলৈ। আপোনাৰ কামটো
পাবিলে নিশ্চয় কৰিম; কিন্তু তাৰ বাবে
চেঠ খনীৰাম :- হেঃ হেঃ হেঃ হামি চেই কথাটো বুজিছো। চাহেব
আপনি দেশ প্ৰেমিক আছে। লেकिन এই সামান্য টকা যিনি

বাধি দিয়েক । লম্বা-ছোয়ালীক কমলা টেঙা খুঁচাব । ঠাণ্ডা দিনত
কমলা খুব ভাল জিনিচ আছে । বাইজী ডী খাব । বাগুজী ভি
টা বহুতো টেঙা খাইছিল ।

১:—(নোটবোবল চাই) চাবিহেজ্জাব টকা ?

(ସ୍ଥିତବର ପରା ମଲ୍ଲୀସୁନୀ କର୍ପୁର)

নেবাথে কেলেই ? লম্বা-ছোবালীক মবম কবি দিছে বেতিয়া
নেবাখিলে পাগহে হব ।

বাবা:—বাথক বাবুজী ! নীতা মাইভী কৈছে । ধবধ—কুচ লাজ
নই আছে । হানিটো—হুমানজীকি ববাবব আছে । হামাবে বুকু
চিবি বুক পকেটচে আপনাকে ভক্তি দেখাইছে । আপনিও আশীর্বাদ
কবির লাগে ।

১০ নং :—ভক্তৰ ইচ্ছা ভগবানে পূৰ্ণ নিশ্চয় কৰিব । ভক্তি থিনি
 ১১ নং :—দি গুটি বোৰা । ছদিনমানৰ পিচত খবৰ কৰিবা ।

मः—ऊग्र बड, बडझीकि— —प्रहान—

1990

—: ফেব্রুয়ারি :—

ଜନନୀ ମଞ୍ଚ ଓ ଶେଷ

[একাক্ষ আধুনিক জীবন্ত-যাত্রা]

—চৈয়দ আব ন মালিক

সূত্রধাৰম প্ৰবেশ আৰু বৰ্ত্ত

ଉଦାହରଣ— ଡେଇଁ ଡେଇଁ ମାନ୍ୟାଜିବ ବ୍ୟୟ ଶୁଭକ୍ଷୟ ଶ୍ରଦ୍ଧାଧୁନା ।

জন্মতাবধ জীম্বন্ত ষাত্রা বাস্তাং নিবোধত ।

(সমীচ প্রবেশ)

১৭-আহে সঙ্গী কোন বাদ্য বাজন্ত ?

—আছে সখি মটর গাড়ীকু হর্ণ বাজত ।

—এহি অসময়ে কোন পাণ্ডীঠ হেথা আছিল ?

—ସଖି ସୁଧା ଭଗ୍ନ ନାହିଁ ପାରୁ, ଓହି ଆସାକ ପଦ୍ମ-ହସନ ଯେତୁଣୀ

• বিহিত মহাপাঠ্যিক দেশপ্রাণ স্বজাতি উদ্ধার ত্রিপ্রীতেনেকা মুক্তি-

১৭ প্রথম ব্রহ্মার্কিয়ার আদিত ।

সুত—অহ' অহ' হাম বুজলো । দেখু দেখু চিকমিক ক'ৰি ওহি হিন্দুস্থান
গাড়ী মহা পয়োভবে আৱত ।

সদা—আহে সদা ওহি পবন পুৰন কলিক বায় অৱতাব, পবিত্র
ভাৰত ভূমিত বায়বাজ্য প্ৰতিপাক হেতু অৱতাব হইয়াছে । দুব-
হন্তে প্ৰণাম কৰি কহো সত্বে দুখ লুকাব, নিবহৰে হৰি বোল হৰি ।

(ভেনেকা মুক্তিগানৰ প্ৰবেশ)

ভেনেকা—(হান্য কৰি) এচিয়াক পূব প্ৰান্তে কোৰিয়াত সমৰ লাগিলি
থিক । অহ, হামাক দেশে কেন নাহি লাগল ? গত মহাসমৰে
কৃষ্ণ ব্যৱসায় হন্তে হামাব অষ্টাদশ কোটি টকা লাভ ভেল । বুকু
শেষে ওহি লাভকু পৰিমাণ ভাস পাৱল । হামাক বগ্নক গুদামে
মাত কোটি গজ কাপোৰ লুকাই ৰাখইছি । অধিক মুখ্য নাহি
পালে কদাপি ছাড়িব নাহি । যদি সুবিধা মিলে পাবিত্তানে পঠাবৈ ।
হে বুকু লাগু লাগু হামাক ভাণ্ডাৰে অল্প চাউল লুকাই ৰাখইছি ;
অধিক নাহি পঞ্চ লাখ টন আছে । প'চশ সহস্ৰ টি গৰিয়হ তৈলও
ৰাখইছি । ব্যৱহাৰকৈ লাগি তিনি শত টন চিনিও ৰাখইছি । বুকু
নাহি লাগিলে হামাব বহুত 'বছ' ছব । কোৰিয়াত বুকু লাগল ।
এখন বছাৰৰ কেবাচিন তৈলকু সব টন সংগ্ৰহ কৰিয়া গুদামে
ভৰ্ত্তি কৰিয়া ৰাখব থিক । আহা মহা সুযোগ আৱল মহা সুখক
দিন আৱল । আহে ডাইভাব, অহিকেনকু ওহি বনচাইনমেণ্ট খালাচ
হুগছে ?

ডাইভাব :—তা কি বোলব হজুব ! গাড়ীৰ পৰা কমাৰিস্ত হামাব
পাইকাবীয়ে থপিয়া-থপি লগাবল ।

ভেনেকা :—আক এক কনচাইনমেণ্ট অলপতে আৱব । ভুহ সাৱধানে
সমাচাৰ ৰাখ । হামাব চৰকাৰ বাহাজুব মহামহিমামিত দেখহ
কানিক প্ৰহিবিচন কৰি বহু হামাব কেমন সুযোগ কৰি দেল,
প্ৰহিবিচন তু বহু বহু । তেবে হামাব কাৰাবৰ ঠিক চনব ।

ডাইভাব :—হজুব, মগান্ একাব হতৰ নোক বে সত্তাত পান্না চেনি
অধিক খায়া দেশক চেনি শেব কৰিছিল । ওহি বাত হামাক
ভূপূৰ্ব খাদ্য মন্ত্ৰী বহিগছিল থিক । এহি কাৰণ আজি

গুৱত ধৰি আছে । এহি কাৰণ গুৱক নাম সেবে ১১০ অৱা হইয়াছে ;
এহি মহাসুযোগ । এখনে কিছু গুৱ কিনিয়া ৰাখিলে লাভক
আগন্তুক আছে । এহি কথা হামি বোললো তু গুনহ ।

ভেনেকা :—তোমাক শতক 'থেক্সিড' হে বিজ্ঞ, যোগ্য সহযোগী ডাইভাব ।
অহ গুৱ কিনিব । যত গুৱ গাওঁ নগৰত আছে সব কিনিব । কিনিয়া
অধিক মুখ্যত দিষ্টলাবিত বিক্ৰি কৰব । অহ পৰম সুযোগ আৱল,
নুহ ক'ৰা বাদ্য কব, আনন্দ কব —

গীত—(সুৱ—পঞ্চম মিশ্ৰিত সপ্তম, তাল—জুৱাবী)

হাহা সখি হামাব স্বৰাজ ভৈল,
বাইজৰ যত খোৱা চিক্কা দ্ৰব্য

হামব গুদামে বৈল ।

হামাব মটৰ গাড়ীৰ তলত

ইতৰ প্ৰাণ টোল,

চৰকাৰ হামাব হাতৰ মুঠিত

ইদেশ অমাৰে হৈল ।

বেণুৰী বুটছ গৈলন্তে আসিল

মহামতি এমৰিকা,

এহি সুযোগতে গোটাও যি পাৰা

যোগ্য ৰূপা টকা দিকা ।

হিন্দু-বৰনৰ বুকু লাগিলে যে

হামাব লাভ পৰম,

চৰকাৰ বাতিল হইব তেখন,

হইব মাত্ৰা গৰম ।

কোৰিয়াত এদোৰ লাগিছে সমৰ,

হামাব লাভৰ আশা,

এভু ভগবন্ত হামাব লগত

কৰিয়োক সদা বাসা । (ভেনেকাৰ প্ৰস্থান)

সুত—হামাক পৰম পুৰন দেশপ্ৰাণ শ্ৰীশ্ৰীকৃষ্ণ ব্যৱসায়ীক পবিত্র বচন
গুনলো । অহ ওহি মহাজনক প্ৰাণ, জনতাক দুখ দেখি ছ ছ
কৰি কান্দত । ওহি মটৰ গাড়ীত চড়ি বিলিককু লাগি আৱল ।

আজি জনসভা আহ্বান কৰিছে। উহি সভাত ভেলেকা বুদ্ধি
বদ্ধতা কৰব, হামু সব জনব, জনব।

সদী—আহে পুত্ৰ কোন আৰত, চিয়ৰ বাথৰ কৰি কোন আৰত

দুৱ—ওহি বাবলৈ নোপোৱা জনতাক দল আৰত, চিংকাৰ কৰি
কোলাহল বাও তোলাত। দিচিগ্নি নাই জানত, গুনহ মহাকৈ
প্ৰেচেন কৰি আৰত।

সদী—একাষৰে বহি নেগু! (জনতাৰ প্ৰৱেশ)

প্ৰথম জনতা—(অন্ত এজনক) হে পথিক বন্ধু চাউল কাহা
তোহো কিছু বাতৰি জানহ? হামাক সমস্ত পথিয়াল চাউল
আজি পাঁচ সাত লখোণে পথিয়া কেলটোপ কেলটোপ কৰি
আছে। একমুঠি চাউল বিচাৰিয়া ক'তো নাই পাবলু। অকল
কৈচুবাটো ভোকে মবব।

দ্বিতীয়—চাউল কাহা মিলব। দেশত চাউল নাই। কোৰিহাত
লাগল। দেশক সব চাউল তথাই ভেজিয়াছে। নাই মিল
হে বন্ধু মাটি ভেলক ইমান দাম ভেল হামি গৰীব লোক কি
নাই পাবি। আজি ছই বাস মিঠাতেল আখিৰে দেখি নাই
ওব কাহা মিলত কিছু জানহ?

তৃতীয়—হে বন্ধু ওব কাহা পাবি, কেঞাক গোলাই যি ওব
সি ওব মুখে দিতে নাই পাবব। বালি, খোলা, দলিচণৰ
মিলাই বিক্ৰী কৰত। একসেৰ ওবত আধাসেৰ খাটি ওব
আবে। প্ৰতি সেৰ চমহা দাম দয়। অহ কি দিন আহ
হু পইচা সেৰে খাটি ওব খামা বুঢ়া হৈয়াছো, এখন মৰনক
কি দিন আৰল। হে প্ৰভু হামাক বাৰি কাহে যুক্ত দিলি নাই

চতুৰ্থ—হামাক বোৱাৰী জীৱাবীসৰ বন্ধক অভাবে ঘৰক বাহিৰে বহি
নাই পাবে। মাচতীয়া কাপোৰ চব পিকিয়া ফাঙল, নতুন কা
বিনিতে নাই পাখি। কাপোৰক ইমান দাম মহা সমবক
হয়ে নাই। দেশ স্বাধীন হু, হামাক প্ৰাণে সাৰল। একম
হামাৰ বত আয় ছয়াছে, দুই বোৱাৰী আৰু তিনি জীৱাবীক কা
দিতে নাই কুলায়। হে বন্ধু উপায় কহ। ধৰ্ম্মশাস্ত্ৰে আহ
পাপ পিখি নাহিহে, সৰেবিস খায়া মৰিয়া গমোহছে। উঃ আমা

জীৱন ধিক, শত ধিক।

পঞ্চম—হামি পাঠশালাক পণ্ডিত, একপুত্ৰ কছকঠ বৈদিক পাছ
কৰিছে। উহি তীক্ষ্ণ বুদ্ধিক ছাত্ৰ ধিক। কিন্তু কলেজে কি
সতে ভেজব, ঘৰ চলয় নাই। উহি পুত্ৰ শোকে শ্বিন্নমান হু
ঘৰক বাহিৰ নাই ওলাবত! হামু কি কৰব ধন-পইচা নাই,
মাটি ভেটিও নাই, কি কৰিতে পাবি।

ষষ্ঠ—হে বন্ধু, হামাক তুলো তুহি অধিক ভাগ্যবান, হামাক তিনি
পুত্ৰক লাগি কিতাপ ফলি জোগাড় কৰিতে নাই পাবলো,
এই কাৰণে সবে স্কুল এৰি বুকু ভেল। এখনে হামাক গাৰি
দেয়। বিধাতা হামাক নহিঁপে দুখ দেখল, কা কিবব?

সপ্তম—হামাক একপুত্ৰ ভাত কাপোৰৰ অভাবে ঘৰ ছাড়ি গেল।
উহি ভাতক, চাকৰিক লাগি গ্ৰামে চহৰে খুৱত। চৰকাৰক
পুলিচ বাহাদুৰ কমিউনিষ্ট বুলি ধৰি নিয়া দাব বব কৰি হেলত
ভৰাইয়া বখিছে। হামাৰ দুখক ওব নাই, ওব নাই।

অষ্টম—হে সঙ্গীসৰ দেশ স্বাধীন হু। গৰীবৰ দুখকট সহ্যওণ বাঢ়ল
ধিক! দুখ নাই, শান্তি নাই সবে হাঁহাকাৰ কৰি কহো দিন
অতিবাহিত কৰত। আলোচনাক লাভ নাই। চল, দেশ আঁধৰ
গৰম বদ্ধতা গুনব।

নবম—বদ্ধতা আৰু কত গুনব? তিনিছৰ বদ্ধতা খামা বাচিয়াছি
আৰু নাই পাবি। কাণ, বিষাকল, প্ৰাণ তিতাবল, বদ্ধতা আৰু
উদৰ পুৰণ নাই কৰে।

দশম—দেশক মহা দুৰ্ভিক্ষ ভেল। খেতিক লাগি মাটি নাই, খাদ্যক
লাগি ভাত নাই উড়ণত লাগি বন্ধ নাই, বাস কৰিবাক লাগি
গৃহ নাই। হামাক জীৱন ধিক! এহি স্বাধীনতা সত্য নাই। চল চলা

[শকলোৰে প্ৰস্থান]। [চানচুৰাৰ প্ৰৱেশ]

চানচুৰাৰলাৰ—

গীত...

সুৰ—চানচুৰ, ভাল—মটৰ ভাল।

চানচুৰ গৰম বাবু মই লাইয়া মজাদাৰ চানচুৰ গৰম।

আওৰ গুন' মেৰে কাহানি, গৰুগাখীৰে বিলকুল পানী,
মহাজন বনগিয়া চব দোকানী, মটৰ গাড়ীয়ে মোণ মোণ কান্দি

হামলোগৰা নাই কাপোৰ কানি, লৰকাবাচ্ছা হ'ল অখনি,
গৰীব লোগ চব হুৱা কোৱা নিনা। চানচুব গব-

আওব গুন সমাচাৰ, বাইজৰ মাজত হাহাকাৰ,
যেতনা হুৱা মন্তী মেথৰ, চব' বনগিয়া তবান্ধাৰ,
চলতা নয়া মটৰকাৰ, লাল বনগিয়া কানাবাচ্ছাৰ,
কিঞ্চ কানাইয়া ক'ৰা পাব, হ' গিয়া হোঁ বিনকুল নাচ-
আজাদীকি মাধ'মাৰ ভাঙ্গ দিয়া হেই কামি হা-

চানচুব গবম—

সুত্ৰ—সাহে সঙ্গী, ওহি ভাইক গীত অদ্ভুত ঠিক। কি ভাৱা গাব
সঙ্গী—ওহি ভাই অসমীয়া হিন্দী সঙ্গীত কীৰ্ত্তন বৰ। মধু মধু

অৰ্থ কিছু বুজিয়াছে?

সুত্ৰ—বিছা নাহি বুজলো। এহি ভাৱা ব্ৰহ্মবুলি বোলবুলি কিছু,

ইয়াক নাম খিচুবি হয়।

সঙ্গী—সাহি, নাহি। অসমীয়া মহাজাতিক এহি নতুন মহাজান

সৰ্কলোকে ও নাহি বুজত। ভুত ভুত উপায়ক অৰ্থি উ-

সবে অগপ অগপ বুজত। চল চল একাদশ অৱতাক বজুতা

চাহিয়ে। বহু কিছু জানি হিন্দীত বচন কৰোণ। হে সঙ্গী

প্ৰচীদ কব। (প্ৰস্থান)

সুত্ৰ—দেখ, দেখ। এহি ক'ৰাকু মাগা পাবি ইচ্ছা থকাৰহু বুবি ম

চেওণ, বাৰ জগোভিত মহাজন কোন হোই, মাইককনক

কি লেকচাব মাৰত।

সঙ্গী—বাত নাহি বুলিবেন। এখন তোমৰা চব বজুতা চুনন।

ভেলেকা—ভো ভো অভ্যাগত বাইজসব। হামাৰ দেশ স্বাধীন

এ বাত তু জানহ। স্বাধীন হৈয়া কহো দেশকো পৰম

মিলবল, হামি ক্ষুদ্র জীৱনবনাবাণয়ক সেৱামে জীৱন উটাই

হেই। বাইজক সেৱা হামাৰ জীৱনকা মহাব্ৰত। আজি

মহাসংকটক দিনে অনেক 'নেচেচেৰি' দ্ৰব্যক অভাব হৈয়া

আজি চাউল, দাইল, চেনি কাপোৰ সকলো জিনিচক

হতা হেই। কিন্তু স্বাধীন দেশমে এনেকুতা হতা হেই। আ

ধৈৰ্য্যে বহু বাইজক সহযোগিতা অভ্যন্ত প্ৰয়োজন হোই আ

তানেন অনেক ষ্ট লোকে তবিক বাত আশে অনেক
ইয়া লুকাপিত বাৰিছে। ওহি সব মহাপাপা মহা অপৰাধ। এমন
লোকক ক্ষমা বৰয়ে নাহি। বাইজক জীবিধাৰ অৰ্থে হামি যত
পাবি চেষ্টা কবব। কিছু চিন্তা কবনেকু জববত নেহি হেই। এহি
চব কাৰ্য্য ভগৱানকু লোনা। মল্লব্য কিছু নাহি কৰিতে পাবত।
কাৰ্য্যকুক, ধৈৰ্য্যং ধক, ধৈৰ্য্যং ধক! বন্দে মাতৰম্।

সুত্ৰ—অহ, কি মাতৰব বজুতা বোলল। অঃ গীত গুন, গীত গুন।
মহাজনকু অভাৱনা ববি কহ ওহি যুৱতীসব মধুব গীত গাবত
[যুৱতীসব গীত]

সুত্ৰঃ—এয়াব, তাল—নীচ—উচ্ছাদ, পৰিতাল—প্ৰাচীনধুমিক,

গীতঃ—তব হাতে পাৰে বিবিডি পৰিছে

সোপাসোপে দেশ প্ৰেম।

তাব লগে লগে নিগড়ি পৰিছে

আমাৰো প্ৰাণৰ প্ৰেম।

হে কৰ্ণধাৰ তুমি মুখা ফুটা

জনতা পূজাবী বাব।

তোমাৰ কাৰণে আমাৰ হৃদয়

কাটি গল চিৰাচিব;

তুমি দয়া কৰা প্ৰেম দান দিয়া

আমি বিবাহিনী প্ৰাণ।

তোমাৰে কাৰণে বাচিলো যতনে

আমাৰ প্ৰেমৰ গান।

—হে সঙ্গী ই কেইটা গান ভেল? দেশ জুৰি ছুৰ্ভিক্ষ, মাৰি
নক, অভাব অনাটন, হাহাকাৰ এহি যুৱতীসব এমন বেশ্যামাৰ্কা
গীত কেমন গাবে?

—এহি সঙ্গীত বেশ্যামাৰ্কা নাহি বেড়িৰ মাৰা শিক। স্বাধীন
ভাৱতকু বেড়িৰক এমন গান অহনিশে বহু অৰ্থবায়ে প্ৰচাৰ হয়।
চব নাহি কব। দেশত প্ৰেম নাই, প্ৰেমক চলায়। এহি বাম
বাহ্যিক গীত। প্ৰাণপণে গুন নিবন্তৰে ওৱ বোল প্ৰেম পীড়িৰ

হুত—হামি এক শ্রীত গাবব। শুন শুনহ।

শ্রীত—হুব :— সত্যনাথানন, তাল—উদ্যাটন যতি।

শ্রীত : নৰ্কৰ কুণ্ডত বসি প্রেমগীতি গাবে

কেহুয়া নিধক সিটো লজ্জাকো নপাবে।

জীৱ গাবে বস্ত নাহি, জীৱাৰী উলঙ্গ

প্ৰেমগীত গাৱা স্বামী কৰে মহাবঙ্গ।

কৃষ্ণব্যবসায়ী ভৈল দেশৰ নাৱক

সকলোটি ভৈল তাৰে পুশপ্তি গায়ক।

কানিৰ বেপাৰী কৰে কানি নিবাৰণী

সেহি লোক আসি ভৈল দেশৰ অগ্রগণি।

নবকণী পত্ত সিটো জাতিৰ ভক্ষক

আসি ভৈল আমাৰ পৰম বক্ষক।

মুখে নধু বিলাইৱা পেটত গবল

ঠগিৱা থাইলা দেখি প্রজাক সবল।

স্বাধীনতা মূলধন কৰিৱা দুৰ্জ্জন

ঠগিৱা বিস্তৰ টকা কৰিছে অৰ্জ্জন।

গান্ধীৰ নামত কৰি শত প্রবঞ্চনা

দিনে নিশা জনতাক কাৰছে বঞ্ছনা।

সাৱধান এহিবাৰ হে শোৰক দল,

এহিবাৰ জনতাৰ বাঢ়ি আছে বল।

এহিবাৰ সাৱধান হৈৱো হে জনতা,

এহিমাৰে সামৰিলো বধ কাব্য কথা ॥

ইতি— জনতাৰ জীৱন্ত বাতায় সমাপ্তঃ।

বিহলঙনি : পষেকীয়া কাকত : প্রতি ইংৰাজী মাহৰ ১২
আৰু ২৭ তাৰিখে ওলায়। খনে ১৬ পাই : বছৰেকীয়া
বৰঙণি বিশেষ সংখ্যাৰ সৈতে ৪।।০ টকা—আগতীয়াকৈ সোধা
হয়। কিং কিং ক কাকত পাঠোৱা নহয়।